

Добродѣтель негова посярне! Отъ тука видиме, чи сѣ наши-те собствени силы твърдѣ много неизвѣстни. — Но има една по голѣмѣ и по крѣпкѣ силѣ, ко-то нити ослаблага нити отстъпа. — Има още една выша мѣдрость, ко-то никога и въ нищо не може да погрѣши. Има една обща любовь, ко-то сичко обгрѣща, ко-то въ снагѣ-тѣ си никога не ослаблага и трае до вѣка! О Христїанине! или былъ щастенъ, или былъ нещастенъ, обърни очи-те си на тѣж крѣпкѣ силѣ, на тѣж найвышѣ мѣдрость, на тѣж всеобимлюща любовь! Макарь сѣ и сички-те человекѣцы отрекли отъ тебе; макарь тѣ сички-те оставили и изнекѣрили, зато пакъ вѣди утѣшенъ, защо има единъ, кой-то никога неще да тѣ остави. Той ти е отецъ, а ты си Негово чедо. Той неще да сѣ отъ тебе отрече, нити ще да тѣ презре и отфѣрли. Та Богъ нашъ може помного дѣломъ да направи, нежели що е человекъ въ сзстоанїе и да помысли. За ради това и восклицава пророкъ Давидъ: „Благо естъ надѣатисѣ на Гбспода; нежели надѣатисѣ на человекѣка.“ (Псал. 117. ст. 8.)

О колко бы человекъкъ въсредъ нему равны створенїѣ, при толко свои силы беденъ и очаанъ животъ могѣлъ да проводи, кога бы самъ за себе оставенъ былъ и не бы смелъ съ твърдѣ надеждѣ да управи очи-те си камъ оногова, кой-то го е сздалъ, и кой-то сѣ отечески за него грыжи! Суетно е сичко-то ти надиманье, богатый человекѣче; праздно е твое-то само на себе надѣанїе. Ты мыслишъ, чи е сичко то това, що то имашъ, твое-та мѣдрость спечелила, и твое-та стисна-та рѣка сачувала; но вѣрувай, то е само твое мечтанїе, твоя обмама; то